

VATI HÍREK

LAKOSSÁGI KULTURÁLIS TÁJÉKOZTATÓ

VII. évfolyam 1. szám 2003

TARTALOMBÓL:

Köztünk élnek...

Bemutatjuk aranydiplomásainkat 2. oldal

Közoktatásért díj

2. oldal

Díszpolgárunk megyei kitüntetése

3. oldal

Emlékezés Rákóczi Ferenc juhászra

3. oldal

A Nyugdíjas Klub 2002. karácsonyán ünnepelte megalakulásának 5. évfordulóját.

Ebből az alkalomból tesszük közzé Gyüling Ilonka néni egy korábbi írását. Kérem, olvassák szeretettel, merítsenek belőle szép gondolatokat, érezzék meg az író kedves humorát.

4-5. oldal

Nyári élmények

6. oldal

Raffel-nap

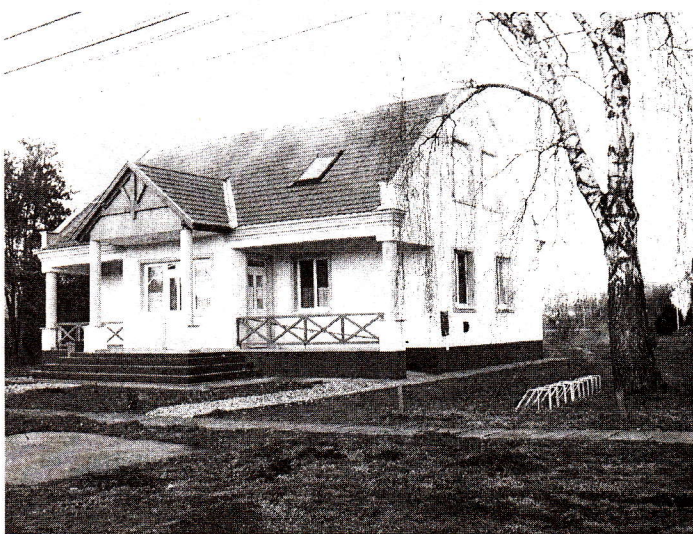
7. oldal

A Varga Család Alapítványról

8. oldal

Képek az iskola tanórán kívüli életéből

8. oldal

Az új orvosi rendelő

A VÁLASZTÁSOK VÉGEREDMÉNYE KÜLSŐVATON

A választópolgárok száma: 699
Szavazóként megjelentek száma: 429 61,37%
Érvényes szavazatok száma: 413 96,27%

Jelölt neve Kapott érvényes szavazat %

Polgármester választás:

1 LENGYEL LÁSZLÓ	231	55,93
2 ACZÉL PÉTER	166	40,19
3 VÉGH LÁSZLÓNÉ	16	3,87

Képviselő választás:

1 PETHŐ ZOLTÁN	226	11,27
2 KISS JÁNOSNÉ	210	10,47
3 HORVÁTH CSABA	203	10,12
4 SZABÓ LÁSZLÓNÉ	201	10,02
5 SOMOGYI SÁNDORNÉ	169	8,42
6 ACZÉL PÉTER	167	8,33
7 SZALAI JÓZSEFNÉ	142	7,08
8 SZALAI SÁNDOR	122	6,08
9 KOVÁCS JÓZSEF	121	6,03
10 FEKETE SZABOLCS	80	3,99
11 IFJ. KOVÁCS JÓZSEFNÉ	66	3,29
12 NAGY ISTVÁN	62	3,09
14 KÉZÉR ISTVÁN	59	2,94
15 GOMBÁS SÁNDOR	55	2,74
16 MAIER TIBOR	37	1,84
17 CSITÉNÉ TESLÉR VIOLA	24	1,20

A MEGYEI ÖNKORMÁNYZATI VÁLASZTÁSOK HIVATALOS EREDMÉNYE

10 000-nél több lakosú települések szavazatai alapján mandátumot szerzett:

MSZP, SZDSZ 9

FIDESZ M.P.P. MKDSZ, KISGAZDA

POLGÁRI EGYESÜLET 7

10 000 és annál kevesebb lakosú települések szavazatai alapján mandátumot szerzett:

MSZP, SZDSZ 11

FIDESZ M.P.P. MKDSZ, KISGAZDA

POLGÁRI EGYESÜLET 10

MDF 3

Összesített mandátum:

MSZP, SZDSZ: 20

FIDESZ M.P.P. MKDSZ, KISGAZDA

POLGÁRI EGYESÜLET 17

MDF 3

A közgyűlés által megválasztott elnök:

KUTI CSABA (MDF)

főállású alelnök:

PUSZTAI ISTVÁN (MSZP)

társadalmi megbízatású alelnök:

DR. NÉMETH MÁRTA (MSZP)

Gratulálunk, és sikeres munkát kívánunk!

Köztünk élnek ...

2002. december 13-án a Pápa Városi Polgármesteri Hivatalban vehette át **aranydiplomáját Kovács Józsefné, Piroska óvó néni és Pethő Gyulá(né), Pethő tanító néni.**

Nyújtsuk át utólag Nekik jelképesen a hála, a szeretet virágait!

Megpróbálom magam elé képzelni a kicsi, szőke nagydémi Sztanek Magdikát, aki már egészen kicsi korában elhatározta, hogy tanító lesz. Tanító néni, és nem más.

1951 szeptemberében Vanyolán kezdi meg az iskolai gyakorlatot. 1952. július 5-én szerez tanítói oklevelet a Pápai Tanítóképzőben. A tanítóképzős induló:

„Mikor először lépsz az iskolába,
legyen arcodon napfény ragyogása.
szólítsd köréd a kisgyerekeket,
és simogasd meg fejcskéküket.

Ha látsz közöttük vadat, rongyosat
gyermeki arcot búbanatosat,
ismerd fel benne a korán szenvedőt,
öleld magadhoz, és csókold meg őt!”

egy életre meghatározóvá vált számára.

1960-ban Békásra költözik férjével. 1962-ben kerül Külsővatra, ahol nyugdíjba vonulásig tanít, oktat, nevel. Vanyola a kezdő, lelkes pedagógus első állomása volt, a pedagógusi hivatás kiteljesedése azonban itt, Külsővaton következik be. Irodalmat, éneket, gyakorlati foglalkozást tanít. Könyvtárat, honismereti szakkört, énekkart vezet. Igazgatóhelyettes. Ünnepek, műsorok, tanulmányi versenyek állandó felkészítő nevelője.

A közösségi szellem, az úttörőmozgalom lelkes harcosa. 1985-ben Kiváló Úttörővezető, 1986-ban a Gyermekekért emlékéremben részesül.

Generációkat tanított. „A kis embert a munka kis ösvényén keresztül próbálta későbbi élete széles útjára vezetni.”

Kívánom, hogy Magdi néni erőben, egészségben tevékenykedjen jelenlegi közösségében, a Nyugdíjasok klubjában – *példát mutatva mindnyájunknak egy életen át.*

(Megj.: Következő számunkban folytatjuk.) Kiss Jánosné

MEGYEI SZAKMAI DÍJ

Győrök Violetta a Veszprém Megyei Önkormányzat a *Közoktatásért Díjjal* tüntette ki. A díjat az október 23-i ünnepi megemlékezésen adta át a Megyeháza dísztermében Kuti Csaba, a megyei közgyűlés elnöke. Ezzel azokat jutalmazták, akik a közoktatásban kimagasló szakmai teljesítményt nyújtottak. A kiadható öt kitüntetésből 2002-ben csak hármat osztottak ki, pedig jelöltekből volt elég.

Iskolánk igazgatónőjének méltatták kitartó, szakszerű és szorgalmas munkáját, amivel egy hátrányos helyzetben levő kisiskolát sikerült felhozni úgy, hogy az ott tanulók hozzájuthassanak a legtöbb olyan lehetőséghez, mint városi társaik. Gratulálunk!

Antonio Bertoli diakónus, külsővati díszpolgár a Veszprém Megyei Közgyűléstől PRO COMITATU kitüntetést kapott Pordenonében

–Pordenone megyével a megállapodást 2000-ben írták alá a megyék elnökei Pápán. Azóta ez a kapcsolat kiteljesedett, számtalan eredmény mutatható fel a legkülönbözőbb területeken – mondta Aczél Péter megyei képviselő, akinek köszönhető a testvérmegyei viszony.

–Mi indokolta, hogy Lecce megye mellett egy másik olasz megyével is legyen együttműködési megállapodás?

–Nem volt könnyű elfogadtatni a testülettel, hogy két olasz testvérmegyének legyen, de a kitűnő adottságok mindenkit meggyőztek. Ugyanis Bertoli úrral már több területen előkészítettünk a megye számára hasznos lehetőségeket. Amint a megállapodás hivatalossá vált, egyszerre indulhattak a programok. Több szakma képviselői jutottak ezáltal piaci lehetőséghez, különböző intézmények találtak maguknak partnert, idegenforgalmi kapcsolatok jöttek létre, és többek között még a Szent Gellért ereklye hazahozatala is ennek a munkának a gyümölcse volt. Képviselőink jelenlétében nyitották meg idén az 52. pordenonei nemzetközi vásárt, amelyen Veszprém megye már másodszor vett részt.

–A közgyűlés együttes ülést tartott az olasz megyei képviselőkkel Pordenonében, ők hogy értékelték a magyar kapcsolatukat?

Antonio feleségével otthonában

–A lehető legjobban. Számomra valódi ajándék volt, hogy pártállásra való tekintet nélkül a megyei munkám eredményét mindkét ország képviselői, nagy elismeréssel illették. A haszon kölcsönös volt, a folytatás mindkét fél érdeke. (ns)

Ezután a mennyország is vidámabb lesz?

Külsővaton biztosan, de tágabb környezetében is, ha Rákóczi Ferenc neve elhangzott, nem a nagyfejedelmekre gondoltak, hanem a Fűztő-pusztai juhász királyra.

Feri bácsi birodalmának nem voltak határai. Övé volt az egész kerek világ. De akadályok sem voltak előtte, legalábbis olyan, amit ő nem tudott volna leküzdeni. Kikerülte azt is, hogy kevéske földjét besöpörjék a közösbe. Senki nem tudta legyőzni, csak most sokadszorra 90 éves korában a halál. Próbálkozott vele már többször is, de az orvosok csodálatára mindig ő győzött. A Kanári szigeteken ünnepelte meg a legutóbbi győzelmét. Családtagjait lassan már mind eltemette, testvérei, felesége, fiai itt hagyták, de ő pusztai birodalmát egyedül is uralni tudta. Ha a történelmet a földközeli

emberekről írnák, akkor őt a legnagyobb uralkodók között említenék. Udvarában együtt sétálgatott a színestollú páva, a baromfikkal, az őzgida a kutyákkal, mindig voltak lovai és annyi báránya, amit csak ő tudott, hogy pontosan hányan vannak. Sok neves embert varázsolt el paradicsomi környezete, Ágh István költő ezt egyik versében így írta meg:

„Mit keresek én ebben a Paradicsomban?
valószínűtlen Fisztó-pusztá kivénhedt
fák mögött, elől három fekete eb
csak szaglászik a parancsra, ferde farral
köröz, bemehetünk, de mit keres itt
ez a Paradicsom Rákóczi Ferenc juhász
valószínűtlen neve alatt? e fejedelmi
névbitorló mégis függetlensége hőse,...”

Szeretettel köszöntünk mindenkit az újesztendőben, kívánunk jó egészséget és békességet!

Mi öregek, ha leltárt készítenénk az életünkről, mire jutnánk? Melyik serpenyőbe esne több tallér, a bánatába vagy az örömébe? Ehhez a számadáshoz kell az igazi bátorság, igazi méltóság. Ne mondjunk le reményeinkről, illúzióinkról, hiszen az embert ezek éltetik. Ami szép, az mindig magasabbra szárnyal. Idős embernek legnagyobb ereje a bátorsága! Mindnyájan annyi mindent megéltünk, és ehhez bátorság kellett, hogy elviseljük. Életünkből elmúltak érzelmek, szerelmek, szeretetek, szenvedések és mi mégis élünk. Azért kell erőnket tartogatnunk, hogy utolsó percünkig, öregén, göthösen, köhögösen, hűségesen azok oldalán tudjunk állni, akiknek segíthetünk.

Az elmúlt évben Külsővaton is megalakult az öregek klubja, mindezt Aczél Péter polgármester szorgalmazta. Összejöttünk megbeszélésre és terveket szőttünk a jövőre. A helyiséget az iskola igazgatója, a kedves Violetta biztosította számunkra, így aztán összejöttünk minden második héten az iskola ebédlőjében. Megbeszéltük itt gondunk, bajunk, ha kellett egymást vigasztaltuk. Gyermekeinkről, unokáinkról szívesen beszélgettünk, az ő sikereiknek mindig nagyon örültünk. Sokszor került üdítőital az asztalra, az iskola szakácsnői finom pogácsát sütöttek nekünk, amit mi jóízűen ettünk. Köszönet nekik érte!

Kirándultunk a jeli arborétumba, megcsodáltuk a sok szép nyíló rododendront, a sok szép nyíló virágot, magunkba szívtuk a jó illatot. Az őszi folyamán kirándultunk Pannonhalmára és Zircre, nem felejtjük el a sok szép emléket. Megcsodáltuk az ott látottakat, és nem felejtjük el az ott hallottakat.

Öregek napján az iskolában köszöntöttek minket. Öröm volt hallgatni verseiket és látni csillogó szemüket, amikor nekünk énekeltek. Köszönjük nekik, hogy rólunk megemlékeztek.

Megható és szép volt a karácsony ünneplése. A díszesen megterített asztalok mellett poharainkat koccintottuk össze, jót kívánva egymásnak a következő esztendőre. Köszönetet mondunk Margitnak, Magdának és Jutkának, akik bennünket nagyon szépen kiszolgáltak. Közben felcsendült a sok szép karácsonyi dallam, és közösen énekeltük a „Mennyből az angyal”-t.

Szeretjük és megbecsüljük itt minden társunkat, ha valaki nem jön el, őt mindig hiányoljuk. Jöhetnének többen is közénk, mindenkire vár itt egy üres szék. Mindenki felejtse el a rossz emléket, és őrizze meg a szépet! Nem csak a fiatalok szépek, hanem mi is azok

vagyunk, csak éppen vének. Arcunkra a ráncokat, barázdákat nem a sminkmester rajzolta, hanem maga a sors, az élet írta, így azután örök marad a nyoma.

Amikor a karácsonyt ünnepeltük, eljött közénk az új polgármesterünk, hogy jót kívánjon nekünk. Igaz, ő nem magyar, hanem „Lengyel”, de azért jól beszéli a nyelvünket. Azt mondta, hogy tiszteli az öregeket, így reméljük, a jövőben meghallgatja kérésünket. Mi meg kívánunk neki sikert és jó egészséget.

Ha Petőfi Sándor élne, és újra verset írna, tőlünk is megkérdezné: Minek nevezzelek?”, mint annak idején szép hitvesétől kérdezte. Közülünk sokan mit felelnének? Nyugdíjasnak, öregnek, aggnak, idősnek, éltesnek vagy vénnek? Mindegy nekünk hogy minek neveznek, csak amíg élünk az életünk ne legyen tele szenvedéssel, hagyják élni békességben az öregeket.

Egy kis önéletrajz azokról, akik itt voltak és vannak közöttünk.

Többen vagyunk, akik az özvegyek kenyerét esszük, de az idő kereke csak forog előre, és akik előttünk elmentek, azokat mi is követjük. Az első időben még itt volt közöttünk Varga László és Kovács Jóska, aztán milyen hamar elmentek egy másik otthonba, itt a földön csak az emlékü maradt, üzenetet küldünk a csillagokkal. Olyan szépen éneklő Zorán: „Kell ott fenn egy ország, mely talán ránk is vár...”.

Itt van köztünk a két testvér, Ferenc és Pista. „Szabó” mind a kettő már gyerekkoruk óta, de a szakmát egyikük sem gyakorolja. Ferenc a Béri Balogh utca lezárója, a szabás-varrást inkább a feleségére bízza. Pista meg a mi karmesterünk, főleg ha kirándulni megyünk. A nótát nem pálcával, csupán kézzel dirigálja, a szöveget jó hangjával biztosítja, mosolyával az öregeket nótára buzdítja. A szabóságot ő sem gyakorolja, ruháit is másik szabó varrja.

Köztünk van Gábor bácsi, lányait már réges-rég férjhez adta, de hivatását mai napig megtartotta, így közöttünk ő az öreg „Vajda”.

Vízi Kálmán kedves társa Ilike, őt is mindenki szereti. Kálmánt pedig megkérjük arra, hogy a gyászharangot minél ritkábban húzza, inkább az énekeket az orgonán gyakorolja.

Hűségesen itt van közöttünk Jóska, pedig az ő élete is igazán „Csonka”, amióta kedves társa oly korán egyedül hagyta. Megértésünk őt is vigasztalja.

Itt van aztán Gyula, ő meg „Horváth”, de szereti és megbecsüli élete párját. Meg is érdemli ezt a jó Tercsi néni, mert csak ő tud neki jó ebédet főzni, és minden bajában védi.

Nagyon jó látni, ha itt van köztünk a szorgalmas Árpi a Hajba, ő igazán rendes, mert sohasem kapna másokkal hajba. Felesége az örök Éva, itt laknak ők a szomszédban. Éva is jön sietve, ha a szép fehér tejet kannáinkba már kimérte. Szereti őt a rokonság apraja, nagyja, mert ő a ruháikat is megvarrja.

Kovácsné, az Ida, amikor hiányzik, tudjuk róla, hogy az unokáit látogatja.

Irmust is szeretettel várjuk, ha nem jön, hiányoljuk.

Vida Pista a bokrokat és fákat ügyesen oltogatja, így aztán neki is lett szép nagy családfája. Nyugdíjasok feleségével együtt, örülünk, ha itt vannak köztünk. Meghitten beszélgetnek, és a feleség szól: „Te ides Pista! Tudod mit gondoltam? Jó lenne nekünk egy maszek óvoda!” Pista először csak hallgat, majd megszólal, és bölcsen mondja: „Ó, Tercsi mama, korai még egy kicsit nekünk az az óvoda, kevés még hozzá a tizenhárom unoka.”

Horváthné is panaszkodik: „Mondtam az uramnak: Te Laci, ha együtt lesz az egész család meg a sok unoka, annyi lesz a dolgom, hogy nem fogom kibírni.” Laci bácsi válaszol szép higgadtan: „Ne idegeskedj Margitkám-lelkem! Ül csak le szép nyugodtan és irányítsd az unokákat, én meg addig elsétálok a másik otthonomba.”

Köztünk van Borika, a kedves szép „Molnárné”. A malmát régen bezáratta, a lisztet inkább a boltban vásárolja.

Eljön közénk Balogné a Kata, főleg ha valaki biztatja. Ritkán ír ő mostanában, mert mikor elment nyugdíjba, az összes levelét egyszerre feladta, vigye el mindet a posta.

Baliné a Mariska addig nem jut el az öregkorba, amíg a haja ilyen szép és sötétbarna.

Csáfordinét is szeretettel köszöntjük, mindig örülünk, ha itt van közöttünk.

Marika meg nagyon szerette a „Borsot”, és ez erőt is adott neki elviselni a váratlan sorsot. Kis unokája segíti elviselni a szomorúságot, mert szereti őt nagyon.

Roza néni férje volt a „Takács”, de mióta elment, ő tanult meg szőni, varrni a szép párnákat, hogy ezzel örvendeztesse az unokákat.

Az Irénke már fiatalon gondolt a jövőre, ezért a „Farkast” egy életre megszelídítette. Azóta is békességben élnek, róluk sokan példát vehetnének.

Orbánné az Irma a sok jó ebédet az iskolásoknak mind kiosztotta, csak ez után ment nyugdíjba, hogy a családját szolgálja.

Néha volt egy üres boroskancsó az emberek előtt, és máris hangzott a szó: „Hol a Bor Miklós?”

Marica néni szól is nyomban, hogy tévedés van a

dologban: „Igaz, hogy az én fiam a Miklós, de ő csak az üdítőket itta, a bort valaki más fogyasztotta.”

Sokszor látjuk az utcán Bélát ha megy a boltba vásárolni, hogy felesége tudjon neki jó ebédet főzni. Amikor együtt mennek az utcán, öröm őket látni. Az ő életük addig nem lesz „Csonka”, amíg Béla és Marcsi egymás kezét fogja.

Mariska néni a Dóczi szeretet a családjának jó ebédet főzni. Meg sem látszik rajta, hogy ő már nem csak anyu és nagyi, hanem kétszeresen dédi. Készül az öregeknek hájas téstát sütni, jó lenne már megkóstolni.

Emerika követi az édesanyját, tőle örökölte a szép fehér haját. Az ő hajszájai ezüstösen csillognak, mióta azt őt kedves szép unoka simogatja. A legkisebb unokája a kicsi Barni, aki most az autókat, traktorokat gyűjti. Ha lesz majd jogosítványa, nem kell majd a mamájának gyalog járni a templomba, és a kertjét is megmunkálja.

Barbaiék is jönnek, ha ráérnek és nem betegek, mi meg örülünk, ha közöttünk lehetnek.

Tanítónőnk is van, ő Pethóné a Magda. Megunta már, hogy az iskolások órarendjét írja, így inkább a mi műsorunkat irányítja. Fizetésünk neki mindenért a hála.

Nagyasszonyunk is van, Rákóczi Ferencné, a Jutka. Kedves mosolyát mindannyiunk a szívébe kapta. Az ő férje is hamar elment messze, ahonnan levelet még Mikes Kelemen sem írhat, hiszen a másvilágról nem jön posta. Szeretetünk őt is vigasztalja.

A legtöbb dolga van aztán Margitnak, aki takarítgat, mosogat reggeltől kezdve. De hiába jön el az este, az egész családja akkor is „Fekete”. Megkérhetnénk Búza urat, aki a tévében a TIX-et reklámozza, hogy árulja inkább a búzáját, a TIX-et meg küldje el Feketééknek, hogy Margitka könnyebben fehérítsen.

Kardosné Irénke, ha eljön közénk, nem is olyan kardos, inkább mosolygós.

A bánhalmaiak is kedves vendégeink. Editet, Magdát, Erzsit és Bözsi nénit is szeretettel várjuk. Szeretnek ők is a múltból beszélve a szép időket felidézni.

Gondoljunk végül arra, hogy most már a gyermekeink, unokáink viszik tovább álmainkat, emlékeinket. Lassabban menjünk az úton, nem kell úgy sietni. Akik utánunk jönnek, egyszer azok is az öregkorba érnek.

Gyűlिंग Ferencné

Ami a szemünk előtt rejtve marad!

„Az apácaikkal kell maradnunk! Egy hétig! De én félek Tőlük!” -hangzott el egy 9 éves kislány szájából- az idén első ízben megrendezett- missziós táborba való beköltözés során. Ez a mondat emlékeztetett arra az érzésre, amit ennyi idősen én magam is átéltem.

Fehér ruhás nővérek vonultak az utcán, akikről csak nagyszüleimtől hallottam néhány történetet. Komolynak s megközelíthetetlennek tündek számomra. Óvodás koromig csak látásból ismertem őket, mígnem iskolás lettem. Ők tanították a hittant, s zenét is lehetett tanulni Tőlük, és ekkor szorosabbá vált a kapcsolatom velük. Rá kellett döbbernem, hogy ők nagyon érző emberek, jobban, mint mi átlagemberek. Nemcsak tanáraink voltak, hanem bizalmasaink is, akikhez bármikor fordulhattunk ügyes-bajos dolgainkkal. Sok helyzetben kiségtettek bennünket. Emlékszem farsang idején ruhát lehetett bérelni Tőlük. Segítettek a választásban. A templomban mindig egymás mellett ültek és az egyikük orgonált. Kivették részüket az ünnepélyek megszervezésében is...

Azóta eltelt néhány év, kevesebben lettek itt, Külsővaton is, többen már nem élnek a régiek közül. Egy ideig nekem is teljesen megszakadt a kapcsolatom velük, mígnem az idei Raffel-napon megismerkedtem Tóth Bernadett, hitoktató révén- Ágnes nővérrel, aki a zsámbéki premontrei rend képviselőjeként járt Külsővaton. Általa meghívást kaptam a gödöllői napközis és a zsámbéki missziós táborba is. Talán soha életemben nem láttam annyi nővért együtt, mint az első mise alkalmával Gödöllőn. Különös érzés volt látni, hogy nemcsak idősek vannak beöltözve, hanem fiatalok is, akik szintén érzik, hogy ez a hivatásuk.

Minden nővér kivette részét a munkából, ugyanúgy terítettek, mosogattak, segítettek a főzésben, mint mindenki más. Hihetetlen érzékük van az emberek megvigasztalásban is. Volt, hogy egy órán keresztül foglalkoztak egy kisfiúval, aki haza akart menni és sikert értek el nála. Mindenkihez volt kedves szavuk. Bármilyen fáradtak is voltak, a gyerekek kedvébe tettek akkor is. Minden helyzetben próbálták megtalálni a megoldást. Éreztették, hogy összefogással minden lehetséges!

Örülök, hogy megismerhettem ezeket az embereket, sokat kaptam Tőlük. Úgy érzem, hogy bármikor fordulhatok hozzájuk. Már több olyan

tanáccsal láttak el, amelyekkel megkönnyítették a döntéseimet. Szeretek velük beszélgetni, mert bölcs gondolatokkal látnak el. Tetteikből, mozdulataikból, szavaikból árad a szeretet. Segítenek, ahol tudnak, vigasztalással, jó tanáccsal, imával, és ha tehetik anyagi áldozattal. Én gazdagabb lettem ezen a nyáron!

Lehet, hogy kevésbé sikerült átadnom mindazt az érzést, ami engem ért azáltal, hogy megismertem ezeket

a kedves embereket. Mi, külsővatiak, büszkék lehetünk arra, hogy élnek közöttünk ilyen értékek. Meg kell ismerni őket, és talán akkor más is átéli mindazt, ami a szemünk előtt rejtve marad!

Láng Hajnalka

A megyében működő szociális intézmények vezetői a külsővati Idősek Otthonában tartották évzáró értekezletüket.

A módszertani feladatokat is ellátó otthon 2002. évi beszámolóját követően javaslatok hangzottak el a 2003. évi munkatervhez kapcsolódóan. A jelenlévő intézményvezetők megismerkedhettek a közgyűlés Szociális Bizottságának külső tagjával Holdosiné Bánhegyi Ildikóval, valamint rövid értékelést hallgattak meg Sándor Tamás irodavezetőtől a megyei önkormányzat szociális területet érintő 2002. évi tevékenységéről. Erdélyi Gézané szociális szakreferens azokat az intézményeket érintő fejlesztésekről adott számot, amelyek a minőségi ellátás biztosításához elengedhetetlenül szükségesek.

megye infó

WASS ALBERT

TAVASZ-VÁRÁS

Érzed? Jön a tavasz,
a fák alá
már tarka-fátylú verőfényt havaz.
A messzeségből hírnök érkezett:
madár lebeg a rónaság felett
s fény szállt a holt avarra: Hóvirág.

Ugye, testvér,
csábítanak most halk melódiák,
ezer kis visszatérő róna-dal,

S ugye, neked is tarka a világ,
s az álmaid megannyi könnyű lepkék:
már nemsokára zöldül a levél
és visszaszáll a tavasz és a fecskék,
és a fecskékkel ő is visszatér...

Ha jönne már..
ugye testvér, megálmodod, mi lenne?...
S egy kis meleg
belopózik halkan a szívedbe...

RAFFEL-NAP

Öt éve segíti tevékenységével az iskola nevelő-
oktatómunkáját a Raffel Mihály Iskolatámogató
Közalapítvány.

Minden év májusának utolsó szombat délelőttjén
ad számot a kuratórium az elmúlt év munkájáról, s

Talabér Márta megyei alelnöknő beszédet mond

fogalmazza meg az aktuális évi teendőket.
Közalapítványunk hiánypótló szerepét tölt be, s eléri
célját. Ha kis mértékben is, de minden diák számára
adhattunk olyan programot, foglalkozást, vagy tárgyi
eszközt, amelyhez más módon nem juthatott volna.

Az iskola csakis e közalapítványi segítséggel tudta
nevelési-oktatási elképzeléseit, a színes minél több
oldalú tevékenykedtetésre épülő személyiség-
fejlesztését megvalósítani. Az intézmény nehéz
kötségvetési helyzetében ez az egyetlen út a tanórán
kívüli, az „esélyteremtést célzó” programok
megvalósítására.

Bevételeinket az elnyert pályázatokon kívül a
Raffel-család tagjainak jószándékú támogatásai adják.
Ezekből tudtunk oktatási segédanyagokat,
sportszereket, játékokat vásárolni, úszásoktatást,
színházlátogatást, író-olvasó találkozót szervezni, de ez
segítette az olaszországi nyaralásokat is, valamint a
budapesti kirándulásokat.

Köszönetemet fejezem ki minden támogatóknak, s
a gyermekek érdekében kérem a további segítséget.

*A már hagyománnyá vált Raffel-napon a megjelent vendégeket és a meghívott díszvendégeket diákjaink színes
műsorral szórakoztatták.*

(Gy.V.)

Tájékoztató a Varga Család Alapítvány 2002. évéről

Felfrissítésként: mi is ez az alapítvány?

Dr. Varga József Külsővat szülötte (1923-1998). Pápán a Bencés Gimnáziumban érettségizett, majd 1947-ben jogi doktorátust szerzett Budapesten a Pázmány Péter Tudományegyetemen. Részt vett a demokratikus ifjúsági szervezetek (Országos Széchenyi Szövetség, Független Ifjúság, Teleki Pál Munkaközösség), majd a Független Kiszegapárt és a Magyar Függetlenségi Párt tevékenységében. Öt évet töltött jogerős bírói ítélet nélkül internálótáborokban: Kistarcsán és Recskén. 1956. decemberében hagyta el az országot. A rendszerváltás után kárpótlást kaptak a jogtalanul bebörtönzött politikai foglyok. Dr. Varga József – a család többi tagját is bevonva – ebből a kárpótlásból hozta létre 1994-ben az alapítványt, amellyel azóta a Külsővaton állandó lakosú, tehetséges és tanulmányait magasabb fokon folytatni kívánó tanulókat támogatja. Az alapítványhoz többen csatlakoztak a határainkon túlról

A Varga család hiszi, hogy a kezdeményezésnek támogatói lesznek: az alapítvány nyitott, ahhoz bárki, aki annak céljaival egyetért, csatlakozhat!

A Varga Család Alapítvány Kuratóriuma 2002. augusztusában a középiskolai tanulók részére hirdette meg a pályázatot a szokásos feltételekkel. 4 pályázat érkezett a határidő lejártáig. A Kuratórium 2 pályázatot javasolt elfogadásra, mivel véges a jutalomra adható összeg, a többségi szavazattal Horváth Veronikát és Varga Esztert jelölte jutalmazásra. Veronika a Berzsenyi Dániel Gimnázium tanulója, egyetemen vagy főiskolán szeretne továbbtanulni, a Dalárda aktív tagja, Eszter érettségizett, a jelenlegi iskola befejezése után a Rendőrtiszti Főiskolán szeretné tanulmányait folytatni.

Gratulálók mindkettőtöknek és szorgalmas munkát kívánok továbbra is.

A jutalmat Dr. Varga Zoltán adta át a Forradalom szép ünnepén, október 22-én.

A pályázat 2003-ban is folytatódik, és hívom a község minden lakóját a megemlékező ünnepségre.

Varga Katalin

KÉPEK AZ ISKOLA TANÓRÁN KÍVÜLI ÉLETÉBŐL

November 18-án tartotta Zrínyi-napját az iskola. A hagyományos megemlékezést, koszorúzást faültetést vetélkedő, kézműves-foglalkozások, tánc-és illemtanórák követték. A rendezvény a Raffel Mihály Iskolatámogató Közalapítvány pályázati támogatásával valósult meg.

Szept.20-án tartalmas programmal indult a „gyermekszervezeti év”. Kossuth Lajos születésének 200. évfordulójára összeállított műsort játékos vetélkedő és sportdelután követte.

Az osztályok képviselőiből választott vezetőség elkészítette a tanulók kéréseinek és igényeinek megfelelő munkaprogramot.